

از لابلای یادداشت‌ها و نیشته‌های روزمره ام

تلاش‌هایی بمنظور ساختارشکنی در هویت افغانستان آنچه مانع برسمیت شناختن بین‌المللی "طالب"ها می‌گردد تأثیرگذاری پاکستان بر "طالب"ها و واکنش‌های ترکیه و ازبکستان

تبدیل مقاومت‌های جزیره‌یی به طوفان فراگیر و شگاف‌های جنگ در کشورما
اشک تمساح برای از دست رفتن درآمد و بدبختی افغانی ایالات متحده
فرار افغان‌ها از کشور فروریخته، واقعه فاجعه باری باشد
چگونگی جلوگیری از تداوم بحران و توافق سقوط دوباره

سیاست هویتی، رهیافت و تحلیل سیاسی پنداشته میشود که بر اولویت بندی شهروندان کشور بر بنیاد دغدغه‌های عمدتاً مرتبط با هویت مشخص نژادی، مذهبی، قومی، جنسی، اجتماعی، فرهنگی و سایر اشکال هویتی آنها و تشکل اتحادهای سیاسی انحصاری بازیگران در این گروه‌ها بجای درگیر شدن در سیاست عمومی و سنتی تربیتی شده است. افرادی که بگونه مشخص خودشان از سیاست، هویتی را اولویت بندی می‌نمایند، ممکن است منافع گروه خودشان را بدون در نظر گرفتن منافع گروه‌های سیاسی متنوع‌تر و بزرگ‌تر ترویج نمایند. اصطلاح سیاست هویتی در کاربرد آکادمیک در ارجاع بدامنه گسترده‌ای از فعالیت‌های سیاسی و تحلیل‌های نظری بکار می‌رود که در تجربیات بیعدالتی با اشتراک گذاشته شده توسط گروه‌های اجتماعی مختلف ریشه دارد. معمولاً در این کاربرد منظور از سیاست هویتی، ادعای آزادی سیاسی و خودفرمانی برای گروه‌های حاشیه‌یی، از اخلاص فهم طبیعت می‌باشد. هویت همچون ابزاری برای چارچوب بندی دعاوی سیاسی، ترویج ایدئولوژی‌های سیاسی یا برانگیختن وجهت‌دهی به کنش‌های سیاسی و اجتماعی، معمولاً در کانتکست بزرگ‌تر نابرابری یا بی‌عدالتی و بمنظور اظهار تعلق و تمایز گروه و کسب قدرت و بازشناسی بکار رود. اصطلاح سیاست هویتی از دهه‌های ۱۹۶۰ یا ۱۹۷۰ با شکل‌گوناگون استفاده شده است، اما در برخی از مواقع در معنای عمیق‌تر متفاوت بوسیله جماعت‌های مختلفی بکار رفته است. این اصطلاح با ظهور و پیدایش جنبش‌های اجتماعی، جنبش حقوق مدنی در ایالات متحده و جنبش‌های ناسیونالیستی و پسا استعماری رواج یافته است.

قبل از همه تذکر این مسأله شایان اهمیت پنداشته می‌شود که هویت خواهی بمنابۀ گرایش ذاتی میان تمام اقوام جهان بشمار می‌آید. برسمیت شناختن هویت حاکمیت سیاسی و یا رهبران آن در عرصه بین‌المللی، در نظر داشت و رعایت ضوابطی را می‌طلبد که لازمه حیات کنونی بوده و سبب اعتبار دولت‌مداران می‌گردد. در کنار سایر عملکردها در صورتی که مقامات جدید در کشور، از جمله بگونه نمونه شیوه‌ها و روش‌های قدیمی و کهنه مجازات‌ها را احیاً نمایند، بخودی خود، به مانعی در امر برسمیت شناختن "طالب"ها در جهان بمنابۀ بازیگران قانونی و مشروع سیاسی، مبدل خواهد شد. در امتداد هفته پسین، طی ۷۶ - مین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل، وضعیت و چگونگی اوضاع کشور عزیز ما افغانستان مورد بحث قرار داده شد. امالحن کئی در آن برای "طالب"ها آرامش بخش نبود. هیچکدام از کشورها در امر برسمیت شناختن "طالب"ها عجله‌ای بخرج ندادند. برای قدرت‌های بزرگ، موارد بیشماری بمنظور رویارویی با "طالب"ها وجود دارد. چه قبلن میهن عزیز ما بمنابۀ کشور حاشیه نشینی پنداشته میشد که تهدید از آن ناشی می‌گردید. در مورد دموکراسی‌ها در مقابل خودکامگی‌ها زیاد سخن گفته شده است. اخیرن، گردانندگان اداره و اشنگتن اعلام نمودند که فراخواندن نظامیان امریکایی از سرزمین افغانستان به نقطه عطفی در تاریخ مبدل گردیده، دوران "جنگ‌های بی‌امان" بسر رسیده و عصر جدید "دیپلوماسی بی‌امان" جاگزین آن خواهد شد. آنها همچنان خاطر نشا

ن نمودند که پس از این ایالات متحده به منطقه هند و اقیانوسیه توجه اعظمی معطوف نموده و بمنظور اجرای عملی آن، بر بنیاد تفکیک میان کشورهای دموکرات، بستری را بمنظور رویارویی جدید ژئوپولیتیکی ترسیم خواهند نمود. همه می دانند که آینده متعلق به دموکراسی بوده و به کسانی تعلق دارد که بارزش های انسانی احترام قایل می باشند، نه بآنهايي کارزش های یادشده را زیر پا می گذارند. نباید فراموش خاطر ما شود که حق بجانب کسانی می باشد که به شهروندان کشورشان امکانات و زمینه های تنفس آزادانه را میسر و مهیا می نمایند، نه بجانب کسانی که آنها را با پنجه های آهنین خفه نمایند. اقتدارگرایی میتواند پایان عصر دموکراسی را اعلام نماید کاین در نوع خود اشتباه جبران ناپذیری پنداشته می شود. چه، هیچ دموکراسی کاملی در جهان اصلن موجود نمی باشد، بلکه همیشه از اصل دموکراسی استفاده ابزاری بعمل آمده است. اما نباید فراموش نمود که با استفاده بهینه از آن می توان امکانات و ظرفیت های بالقوه بشر را بکار گرفت. اداره و اشنگتن موفق گردید تا توجه جهانیان را از شکست عملیات مسلحانه ایالات متحده در کشور ما نه به رویارویی سیستم های آینده نظامی، بلکه به رویارویی های تمدنی جلب نماید. در میان سایر مخالفان ایالات متحده، چین بیش از همه باین پیام جدید و اشنگتن واکنش نشان داده، به ایالات متحده در زمینه اعتراض نموده و استدلال های اینچینی را بمتابیه ابزار دموکراسی های تصنعی تعریف نمود. منظور از سخنرانی باین، بگونه کلی در مورد "طالب" ها دربرگیرنده این بود که اگر آنها درصد حصول خواسته های شان می باشند، احترام بحقوق بشر، از جمله حقوق زنان و اقلیت های جامعه را باید محترم شمارند. قابل یاددانهایی پنداشته می شود که مخاطب اصلی سخنرانی باین چین بود و اما بگونه مستقیم از آن نام برده نشد. رئیس جمهوری کشور چین با در نظر داشت مسأله فوق بگونه کلی درصد آن شد تا بیانیه یادشده در نخستین روز وبگونه مستقیم بخش و نشر نشر گردد. نامبرده به باین اعتراض نموده و افزود که جهان بمنظور توسعه و پیشرفت مشترک سایر کشورها باندازه کافی بزرگ و وسیع میباشد. دموکراسی حق ویژه هیچ دولتی محسوب نگردیده، بلکه بمتابیه حقوق اساسی و بنیادی شهروندان سایر کشورها بشمار می آید. تحقق تغییر و تحول وضعیت بین المللی بویژه در امتداد زمان پسین، مجددن بازگویی این واقعیت می باشد که تحقق مداخلات خارجی تحت عنوان باصطلاح انجام تحولات دموکراتیک، پیامدهای فاجعه باری در پی داشت. تحولاتی که در مجموعه ارتباط ها و مناسبات میان حکومتی بوجود آمد، خواستار آن می باشد تا بعوض تقابل ها و رویارویی ها، بایست باصل مذاکره و گفتگو ارجحیت قایل گردید.

تذکر این مسأله درخور اهمیت پنداشته می شود که تقابل و رویارویی و اشنگتن با کشورهای اقتدارگرا، اصلن مورد پذیرش بسیاری از دول جهان نمی باشد. در مورد چگونگی نظم جهانی، میان قدرت های بزرگ، از مو جودیت تفاهم و نقاط نظر مشترک اصلن خبری در میان نمی باشد. بنابراین، جهان و جهانیان از ایالات متحده تقاضا بعمل می آورند تا نه تنها از بکارگیری قدرت در مجموعه مناسبات بین المللی امتناع ورزیده، بلکه از همه متوذهای تحمیل مدل منحصر بفردش به کشورهای دیگر نیز پرهیز نماید. اگر ایالات متحده درصدد آن می باشد تا "طالب" ها را بر عایت حقوق بشر ترغیب نماید، برای بسیاری از دول دیگر مهمترین مسأله در وضعیت و شرایط کنونی، جلوگیری از عوامل و مظاهر تروریستی در داخل کشورهای شان میباشد. همچنان باید خاطر نشان نمود که سیستم موجود در ایالات متحده، هم در داخل قلمرو آن کشور و هم در خارج از آن، اصلن قابل اعتماد بحساب نمی آید. چه ماندگاری و پشتکار ملت ها، از توانایی ابر قدرت ها، قوی تر و نیرومند ترمی باشد. ایالات متحده بعوض آنکه شیوه و نحوه زندگی خود را متحول نماید، مسیر اشتباه آمیز تغییر جهان را پیشه نمود.

برخی از شرکت کننده ها از تقابل و رویارویی با ایده های برتری دموکراسی سخن گفته و از جمله یادآور شدند که اوضاع و چگونگی وضعیت در افغانستان، بگونه واضحی غیر عملی بودن ادعاهای مبنی بر تحمیل راه حل معضلات موجود بدون در نظر داشت واقعیت های محلی و سنت های اجتماعی را اثبات نمود. رویارویی های جهانی در حال ظهور، ممکن اتحاد و همسویی دول کشورهای اهدا کننده کمک با افغانستان را با دشواری هایی مواجه نماید. با طرح شروطی برای "طالب" ها بمنظور اتخاذ رویکرد مناسب و اصلاحات دموکراتیک، ممکن ارائه معاونت های یادشده از قوه بفعل مبدل گردد.

همچنان در مجمع عمومی سازمان ملل، در مورد انجماد دارایی های کشور ما بحث بعمل آمده و خطر فروپاشی قریب الوقوع اقتصادی افغانستان و مسأله استفاده "طالب" ها از دارایی های کشور که پس از ورود "طالب" ها

بقدرت منجمد گردیده، نیز مورد بحث و مذاقه قرارداد شده. آنتونی گوتشر، منشی عمومی سازمان ملل اظهار نمود کاردارایی های یادشده آزاد نگردد، امکان وقوع فاجعه بشری در افغانستان محتمل بنظر می رسد. بنا برین، بسیاری از کشورها خواهان آن شدند تا هرچه زودتر تعزیرات اقتصادی بارتباط افغانستان باید رفع گردد. بر بنیاد اظهارات وزیر امور خارجه چین، ذخایر موجود باید در خدمت شهروندان افغانستان قرار داده شده و از آن نباید بمتأیبه فشار سیاسی استفاده ایزاری بعمل آید. مسأله آزاد سازی دارایی ها و ارائه کمک به کشور ما، بوضوح کامل از موضوع برسمیت شناختن دولت "طالب" ها و لغو تحریم ها مجزا گردیده است. جالب است کشورهای روسیه و پاکستان که قبل از ورود نظامیان امریکایی بسرزمین کشور ما، مصروف لابی گری منافع "طالب" ها بودند، اما در شرایط و وضعیت حاضر اعلام می نمایند که در امر برسمیت شناختن حاکمیت "طالب" ها عجله ای در کار نمی باشد.

شرکت کننده های اجلاس یادشده متذکر گردیدند که مسأله برسمیت شناختن "طالب" ها در اوضاع و احوال حاضر اصلن مطرح بحث نمی باشد. چه، بمنظور تطبیق عملی امر فوق، بایست عملکرد "طالب" ها بگونه جدی زیر نظر گرفته شود. مسأله رفع تعزیرات علیه "طالب" ها در مجمع متذکره اصلن مطرح بحث قرار نگرفت. این واقعیت توجه همه را بخود جلب می نماید که روسیه و پاکستان، امکانات و گزینه های تأثیر گذاری بر "طالب" ها را مطالعه و بررسی می نمایند. شرکت کننده های اجلاس یادشده تأکید بعمل آوردند که اگر "طالب" ها خواهان برسمیت شناختن از جانب جامعه بین المللی می باشند، بایست در گام نخست، شرایط و خواست های جهان و جهانیان را بر آورده سازند.

در مورد ارزیابی های سیاسی رژیم "طالب" ها و نحوه کمک بآنها در اکثریت قریب بتمام سخنرانی ها تذکراتی بعمل آمده از جمله بر این امر تأکید ورزیده شد که بدون توجه به نوع رژیم و نحوه حاکمیت سیاسی، بایست کمک و معاونت به کشور مورد نظر (افغانستان) صورت عملی بخود اختیار نماید. در بیانیه پایانی نیز تذکر بعمل آمد که شهر و ندان افغانستان، متأسفانه که در قبال پیآمدهای ناگواری ثباتی ها و درگیری های مسلحانه چهل ساله تنها رهأ گردیدند. آنها بکمک ها و مساعدت های و پشتیبانی های جامعه بین المللی، بدون در نظر داشت وضعیت سیاسی، اشد ضرورت دارند. همچنان رئیس جمهور ترکیه ضمن ایراد بیانیه اش اظهار نمود که در شرایط و وضعیت حاضر، در حدود ۴ میلیون از مهاجران کشور سوریه در ترکیه پناه داده شده و کشورش بیش از این برای پذیرش مهاجران افغان، وسایل و امکانات لازم در اختیار نداشته و آماده آن نمی باشد.

در مورد کمک های ممکن از جانب آسیای میانه بایست یاد آور شد که به جز تاجیکستان، سایر کشورهای منطقه یادشده به تمایلات جاه طلبانه ای مبنی بر تأثیر گذاری و مؤثریت لازم بر سیاست "طالب" ها متوسل نگردیده، اما کمک ها و مساعدت هایی در زمینه ارائه نمودند. جانب قرغیزستان از امکانات جابجایی و اسکان ۵۰۰ تن از آنده افغان هایی که توسط نهادهای سازمان ملل تشخیص گردیده، در محلاتی واقع در بیشکیک خبر داده و زمینه تحصیل در پوهنتون های آنکشور را برای شان مهیا نموده و همچنان وعده سپرده شد تا ارائه کمک و معاونت هایی به قرغیزهای پامیر کوچک و پامیر بزرگ کشور ما را نیز انجام دهد. رئیس جمهور قزاقستان از ایجاد مرکز منطوقی در آلماتا، بمنظور ارائه معاونت ها و کمک های بشردوستانه بکشور ما نیز خبر داد.

در نشست متذکره همچنان یادآوری بعمل آمد که واقعیت های جامعه افغانی متحول گردیده و با شکل گیری رو یکردهای جدید، لازم بنظر می رسد تا با کنار گذاشتن ترجیحات ایدئولوژیکی، از میان برداشتن و رفع نارضایتی ها، زمینه های ایجاد ترس و وحشت را برچیده، طرحهای کلیشه یی را کنار گذاشته و قبل از همه به شهروندان کشور ما که از جنگ و آشوب درمانده شده و در آرزوی زندگی فارغ از درگیری های مسلحانه می باشند، باید اندیشید. در این مورد قابل یاددهانی پنداشته می شود که جانب ترکمنستان نیز از ارائه معاونت های همه جانبه آنکشور بافغانستان اطمینان داده و همچنان از تکمیل و به پایه اكمال رسیدن ساخت و ساز زیر ساخت های انتقال انرژی و ساخت راهای مواصلاتی نیز خبر داد.

جانب ازبکستان نیز تأکید ورزیده و اظهار نمود که افغانستان بخش جدایی ناپذیر آسیای مرکزی را تشکیل می دهد. رئیس جمهور آن کشور ادامه داده افزود که عمده ترین رسالت ما، تبدیل نمودن آسیای مرکزی به منطقه شگوف و رشد یافته بوده کاصل اعتماد متقابل و دوستی در آن حکفرما گردد. همه باین امر موافق بودند که نباید افغانستان را از آسیای میانه مجزا پنداشته و نباید آنرا با مشکلات و معضلات موجود، تنها گذاشت. همچنان از سازمان ملل تقاضاً بعمل آمد تا در مورد مسایل و موضوعات مربوط بافغانستان، به سهمگیری

بیشتر و فعالانه تری توجه معطوف گردد.

امام علی رحمان، یگانه شخصیتی در منطقه است که مناسبات و روابطش با رژیم "طالب" ها آشتی ناپذیر می باشد. جانب تاجیکستان معتقد است که شهروندان صلحجوی افغانستان در وضعیت کنونی با خشونت های گسترده ای دست و گریبان می باشند. چه، کشتار اهالی ملکی، تعقیب و به قتل رساندن کارکنان قبلی امنیتی و کارمندان دولتی از جانب "طالب" ها قابل تأمل و اندیشه پنداشته می شود. افغانستان را خطر تبدیل شدن به مهد تروریسم و افراط گرایی تهدید می نماید. در اراضی کشور، متأسفانه شاهد مواردی از تخطی از حقوق بشر نیز بودیم. با کمال تأسف که سازمانها و نهادهای مدافع حقوق بشر در مورد، لب از لب نگشوده و در مورد تخطی از حقوق و آزادی های شهروندان وزیر پانمودن حقوق سایر اقلیت های موجود در کشور و تحدید آزادی های شهروندان کشور، بویژه زنان و اطفال توسط "طالب" ها خاموشی اختیار نموده اند. رئیس جمهور تاجیکستان، همچنان خواستار ارائه کمک و مساعدت به شهروندان پنجشیر نیز شد تا ضرورت های عمده آنها رفع گردیده و هرچه زودتر کمک های بشردوستانه به محل یادشده انتقال داده شود.

در چنین وضعیتی، ملابردار و عبدالسلام حنفی معاونان صدارت کشور، در قبال اظهارات رئیس جمهور تاجیکستان در مجمع عمومی سازمان ملل واکنش نشان داده و متذکر گردیدند که موضعگیری اینچینی رئیس جمهور تاجیکستان را بمثابة مداخله در امور داخلی افغانستان میندازند. یک روز قبل از آن، "طالب" ها اعلام نموده بودند که بتعداد هزارتن از جنگجویان آنها در امتداد مرز افغانستان با تاجیکستان بمنظور رفع تهدیدهای امنیتی جابجا گردیده اند.

اما بسیاری از شهروندان کشور ما پرسش هایی را در اینمورد مطرح نموده اند که چرا "طالب" ها از طرح ادعاهای اینچینی علیه پاکستان که سال های سال به مداخله در امور داخلی کشور ما متهم می باشد، لب از لب نمی گشایند؟

الی آخرین روز کار اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل، این مشکل و معضل که چه کسی به نمایندگی از افغان نستان سخنرانی خواهد نمود، همچنان وجود داشت، یکرور قبل از گشایش مجمع عمومی سازمان ملل، امیر خان متقی وزیر امور خارجه "طالب" ها طی نامه ای به آنتونی گوترش خاطر نشان نمود که وظیفه اسحاق زی بمثابة نماینده قبلی افغانستان در سازمان ملل به پایان رسیده و بعوض آن سهیل شاهین باین وظیفه گماشته شده است تا در مجمع عمومی سخنرانی نماید. اما شخص اسحاق زی طی نامه ای از سازمان ملل تقاضا بعمل آورد تا در مورد تداوم کار و چگونگی مسؤلیت های نامبرده تصمیم اتخاذ گردد.

بر بنیاد مقررات موجود، پرسش های اینچینی در کمیته اعتبارنامه سازمان ملل که بتعداد ۹ نماینده از جمله کشورهای روسیه، چین و ایالات متحده در آن عضویت دارند، مورد غور و بررسی قرار داده می شود. جلسات و نشست های کمیته یادشده بگونه معمول در ماه های اکتوبر - نوامبر تدویر می یابد.

آنتونی گوترش خاطر نشان نمود که تصور نمیگردد تا در این زودی ها کمیته یادشده تدویر یابد. نماینده ایالات متحده در سازمان ملل علیه ابتکار اینچینی "طالب" ها مخالفت نموده و اظهار نمود که ایالات متحده هرگز اجازه نخواهد داد تا نماینده "طالب" ها از تریبون سازمان ملل در مورد "شکست شرم آور" ایالات متحده و پیروزی امارت در افغانستان استفاده بعمل آورد.

در مورد وضعیت امنیتی کشور بایست یادآور شد که بر بنیاد اطلاعات و سایل ارتباط جمعی کشور، در امتداد هفته های پسین، حملات و یورش هایی بر مواضع "طالب" ها انجام داده شد که مسؤلیت آنها را "داعش" بر عهده گرفت. سایت های خبری گزارش می دهند که حملات یادشده خیلی بزرگتر و گسترده تر از آنچه گزارش داده شده، می باشد. قابل یادمانی پنداشته می شود که "داعش" در ولایت های ننگرهار، کنر و غور نیز بحملات مشابهی مبادرت ورزیدند. "داعش" گزارش داد که در نتیجه حملات یادشده در حدود ۳۵ تن از "طالب" ها کشته شدند.

در مورد تماس های خارجی "طالب" ها بایست یادآور شد با وجود آنکه نماینده های بازیگران خارجی، از جمله نماینده سازمان ملل و وزیر امور خارجه قطر در امتداد هفته پسین در آستانه گشایش اجلاس عمومی سازمان ملل، بکابل سفر نموده و با رهبری دولت و شخصیت های سیاسی کشور، ملاقات و گفتگو نموده و اما در مورد ملاقات و گفتگوهای یادشده، اطلاعات بیشتری بشنرنرسیده است. اما با وجود اینهمه، جامعه بین المللی در برسمیت شناختن "طالب" ها عجله ای بخرج نمی دهند. وسایل اطلاعات جمعی خبر دادند که در مورد مسایلی

از قبیل تشکیل دولت فراگیر، رعایت حقوق بشر، انکشاف اقتصادی، مناسبات بشردوستانه و حفظ تمامیت ارضی کشور بحث و گفتگوهایی انجام پذیرفت.

یکروز پس از ملاقات یادشده، ذبیح الله مجاهد اظهار نمود که در جریان ملاقات و گفتگوها، در مورد برسمیت شناختن امارت اسلامی افغانستان و رفع بحران اقتصادی در کشور، بحث و گفتگو صورت گرفت. سایت های خبری اطلاع دادند که در جریان ملاقات در ارگ، نماینده پاکستان نیز موجود بود که بخودی خود از برجسته بودن نقش اسلام آباد در قضایای کشور ما نمایندگی می نماید. چنین وضعیتی سبب گردید تا بسیاری از ناظران از نقش عمده اسلام آباد در امر سازماندهی چنین ملاقات ها نیز پرده بردارند. در امتداد همان روزی که نماینده های ویژه کشورهای سه گانه به کابل پرواز نمودند، عمران خان صدراعظم پاکستان اظهار نمود که تصمیم در مورد برسمیت شناختن دولت "طالب" ها را یکجا با سایر کشورهای همجوار افغانستان اتخاذ خواهد نمود. نا میرده ادامه داده افزود که چنین تصمیمی بگونه دستجمعی اتخاذ خواهد گردید، وی در ادامه سخنانش گفت که همچنان از "طالب" ها انتظار دارد تا به تشکیل دولت فراگیر، احترام بحقوق بشر و ارائه تضمین در مورد عدم بکارگیری از سرزمین افغان ها بمنظور سازماندهی و انجام عملیات تروریستی علیه منافع کشورهای دیگر، پایبند باشند.

جالب است، عربستان سعودی که ۲۰ سال قبل، از جمله سه کشوری بود که حکومت "طالب" ها را برسمیت شناخته بود، در وضعیت کنونی اما اعلام نمود که از موجودیت تماس هایی با دولت موقت "طالب" ها پشتیبانی نمی بعمل می آورد. موضوع متذکره توسط وزیر امور خارجه کشوریادشده در امتداد سفر و بازدید از هند، خاطر نشان گردید.

در میان کلیه عوامل موجود، از جمله موارد بازدارنده، یکی هم مسأله اثرگذاری و موثریت "القاعده" و داعش در مجموعه قضایای موجود کشور ما پنداشته می شود.

در مورد سیاست داخلی "طالب" ها بایست متذکر گردید که مهمترین خبرسیاسی در کابل ممکن زنده بودن ملا برادر بحساب آید. نامبرده در ملاقات هایی در ارگ حضور بهم رسانیده و با نماینده های کشورهای خارجی نیز دیدار نموده است.